

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

78. Panthera: Ex eodem Solino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

ELEPHANTVS.

Ex C. Iulio, stylo historico..

Descriptio LXXVI.

Elephanti, iuxta sensum humanum in tellectum habent, memoria polent, syderum seruant disciplinam: luna itaque crescente, gregatim amnes petunt, mox aspersi liquore, solis exortum, motibus, quibus possunt, salutant: deinde in saltus reuertuntur; duo eorum genera sunt, nobiliores indicat magnitudo, minores nothos dicunt; candore dentium intelligitur iuuenta: quorum alter semper in ministerio est, alteri parcurit, ne hebetatus assiduo repercussu minus vigeat, si fuerit aliquando dimicandum.

Cum venatu premuntur, pariter affligunt utrosque, ut ebore damnato non requirantur; hanc enim sibi causam periculi presentunt, oberrant agminatim: natu maximus ducit agmen, a rate proximus cogit sequentes. Flumen transituri minimos ante mittit, ne maiorum ingressus alueum arterant, & profundos depressis vadis gurgites faciant: Venerem ante annos decem foeminae; ante quinque mares nesciunt; biennio coeunt, quinque, nec amplius in anno diebus; non prius ad gregarium numerum reuersi, quam viuis aquis abluantur. Propter foeminas nunquam dimicant, nulla enim nouerunt adulteria, inest illis clementia bonum, quippe si per desera vagabundum hominem viderint, ductus usque ad notas vias praebent, vel si confertis pecoribus occurrerint, itinera sibi blanda, & tacita manu faciunt, ne quod obuium animal interimant. At conflictu fortuito si quando pugnant, non mediocrem habent curam sauciorum, nam fessos, vulneratosque in medium receperant, eum captiuitate venerint in manus hominum, mansuescunt sumpto hordei succo: maria transmeant, naues non prius subeunt, quam de reditu illis sacramentum luatur. Indicos elephantos Mauri timent, & quasi paruitatis suae conscij aspernantur ab ijs videri; non annis decem, ut vulgus, sed biennio, ut Aristoteles definit, viro grauescunt, nec amplius, quam semel gignunt, nec plures, quam singulos: viuunt in annos trecentos, impati-

entissimi frigoris, truncos edunt, lapides hauriunt, gratissimas in cibatu palmas habent, odorem muris vel maxime fugiunt. Pabula etiam, quae a n. ufculis contracta sunt, recusant; si quis casu chamaeleontem deuorauerit, vermem elephantis veneficum, oleastro sumpto pesti suae medetur: durissimum dorso tergitur est, ventri mollius: setarum hirsutiae nulla.

TIGRIS

Ex Solino.

Descriptio LXXVII.

Sed magnis deinde spatijs intercedentibus, ostia Oxi fluminis Hyrcani habent, gens syluis aspera, copiosa immanibus feris, foetaque tigribus: quod bestiarum genus insignes maculis notat, & pernicitas, nobile reddiderunt: fuluo nitent, hoc fuluum, & nigraeque segmentis intermadatum, varietatem apprimè decet, pedum morum nescio pernicitas, an velocitas magis adiuuet, nihil tam longum est, quod non breui penerent: nihil adeo antecedit, quod non ilico assequantur. At maxime potentia earum probatur, cum maternis curis incitantur: cum catulorum insistant raptoribus, succedant sibi equites, licet, & alii quantolibet amoliri praedam velint, nisi in praesidio maria fuerint, frustra est ausum omne. Notantur frequentissime, si quando latrones suos asportantes catulos, renaugantes vident, in litore irrita rabie se dare praecipites, velut propriam tarditatem voluntaria castigantes ruina. Pernicitas est celeritatis, velocitas patientissimae fortitudinis.

PANTHERA.

Ex eodem Solino.

Descriptio LXXVIII.

Pantherae quoque numerosae sunt in Hyrcania: minutis orbiculis superpictae, ita

Aaaa 3

vi

ut oculatis ex fuluo circulis, vel cærulea, vel alba distinguatur tergi supellex. Tradunt, quod ore earum, & contemplatione armenta mirè affici, atque ubi eas perfentiscant, prope ato conuenire, nec terredi, nisi sola oris toruitate. quam ob causam Pantheræ, ab leonditis capribus, quæ reliqua sunt spectanda præbent, ut pecuarios greges stupidos, in obtutu populentur secuta vastatione. Sed Hyrcani, ut hominibus intentatum nihil est, frequentius eas veneno, quam ferro necant. Aconito carnes illinunt; atque ita per compita spargunt semitarum; quæ ubi esse sunt, fauces earum angina statim obsidentur, adeò gramen *παραλαοχίς* illi appellauerunt, sed pantheræ aduersus hoc virus excrementa humana deuorant, & suo pte ingenio pesti resistunt. Lenra illis viuacitas, adeò ut electis intera-
neis mortem diu differant.

CHAMÆLEON.

Ex eodem Solino.

Descriptio LXXIX.

PER omnem Asiam Chamæleon plurimus, animal quadrupes, facie quæ lacertæ, nisi crura recta, & longiora ventri iungerentur, proluxa cauda, & eadem ad vertiginem torta, hamati vngues, subtili aduncitate, incessus piger, & ferè idem, qui testudinum motus: corpus asperum, cutem, qualem in crocodiliis deprehendimus, subducti oculi, & recessu concauo introrsum recepti, quos nunquam nictatione obnubit. Visum denique non circumlatis pupillis, sed obtutu rigidi orbis intentat. Hiatus eius æternus, ac sine vllius vsus ministerio, quippe cum neque cibum capiat, neque potu alatur, nec alimento alio, quæ haustu aëris viuat: color varius, & in momento mutabilis: ita ut, cuiusque rei se coniunxerit, concolor ei fiat: colores duo sunt, quos fingere non valet, ruber & candidus, cæteros facillè mentitur. Corpus penè sine carne, vitalia sine liene, nec nisi in corculo pauxillum sanguinis est. Later hyeme, producit vere: Impetibilis est coraci, à quo cum interfectus est, victorem suum perimit interemptus: nam si vel modicum ales ex eo comederit, illicò moritur.

Idem, ex Tertull. lib. de Pallio.

EST & quadrupes tardigrada, agrestis, & humilis, aspera. Testudinem Pacuuianam putas? non est; capit & alia bestiola versiculum de mediocribus oppidò, sed nomen grande: Chamæleontem qui audieris, haud ante gnarus, iam timebis aliquid amplius cū leone. At cum ostenderis apud vineam femè sub pampino totum; ridebis illicò audaciam, & Græciam nominis: quippe nec succus est corpori, qui munitionibus multò licet. Chamæleon pellicula viuic, capitulum statim à dorso: nam deficit ceruix. Itaque durum reflecti, sed circumspectu emessitij ocelli, imò luminis puncta vertiginant. Hebes, fessus vir se à terra suspendit: molitur incessum stupès, & promouet, gradum magis demonstrat, quam explicat; icitunus scilicet semper, & in defectu: oscitans vescitur, follicans ruminat, de vento cibus: Tamen & chamæleon mutare totus, nec aliud valet. Nam cum illi coloris proprietas vna sit, quod accessit inde suffunditur. Hoc soli chamæleonti datum, quod vulgo dictum est, de corio suo ludere.

CAMELVS.

Expressus ex Oppiano.

Descriptio LXXX.

PRæclarum, mite, domesticum est Camelorum genus hominibus ad circumuehenda onera perquam familiare. Corpus illi supra cæterorum animantium speciem procerum, & punctis interstincto tergo maculosum, caput cætero qui amplum paulatim ad verticem gracilescit, ex eo geminæ cornuum species emergunt, supra verò tempora secundum autes, duo molliter confurgunt apices, in ore lacteus prominet numerosa serie dentium nitor, oculi iucundissima luminis face scintillant: terga lata, & insigni colliculo protuberantia, crurum non æqualis mensura, postici enim pedes anterioribus minores, ex quo nonnihil claudicare viderur. Cauda talis est, qualis ceruis, aut damis esse solet, summis
à ter.